U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **Ing. J. H.,** proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 5. 6. 2017, č. j. 15 Af 112/2016 - 50,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem.

[2] S podáním kasační stížnosti je spojen vznik poplatkové povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích]. Dle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč.

[3] Stěžovatel spolu s podáním kasační stížnosti tento soudní poplatek nezaplatil a požádal o osvobození od soudního poplatku. Usnesením ze dne 16. 8. 2017, č. j. 7 Afs 194/2017 - 32, Nejvyšší správní soud návrh na osvobození od soudních poplatků zamítl a současně stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 1 týdne ode dne doručení tohoto usnesení. Zároveň jej poučil o tom, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastaví. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 18. 8. 2017. Posledním dnem lhůty k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost byl tedy pátek dne 25. 8. 2017.

[4] Stěžovatel v uvedené lhůtě poplatek nezaplatil a namísto toho dne 25. 8. 2017 zaslal Nejvyššímu správnímu soudu podání, ve kterém znovu požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Stran svých osobních, majetkových a výdělkových poměrů odkázal na podklady poskytnuté soudu v souvislosti se svými předešlými řízeními.

Dále uvedl, že usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 194/2017 - 32 trpí zjevnými nesprávnostmi, které je činí nepřezkoumatelným. Stěžovatel také tvrdil, že jiné senáty Nejvyššího správního soudu po něm zaplacení soudního poplatku a zastoupení advokátem nevyžadují. Závěrem stěžovatel navrhl „*zrušit ust. § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (v platném znění), kterým je stanoveno, že v řízení o kasační stížnosti stěžovatel musí být zastoupen advokátem (to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jeho zástupce, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie) i zpoplatnění podání kasační stížnosti soudním poplatkem (jejím osvobozením) s tím, že obdobný návrh podává i ve vztahu k podání dovolání a ústavní stížnosti*.“

[5] Nejvyšší správní soud neshledal důvod o opakované žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků rozhodnout samostatným usnesením. Byť obecně platí, že o žádosti o osvobození od soudního poplatku musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto obecné pravidlo má své výjimky. Mechanické uplatňování tohoto pravidla by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakováním stále stejných žádostí a rozhodováním o nich. Jak zdejší soud konstantně judikuje, požádá-li účastník v témže řízení o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce znovu poté, co již bylo o jeho předchozí žádosti pravomocně rozhodnuto, je soud povinen rozhodnout o této opakované žádosti pouze tehdy, pokud účastník doloží, že od doby rozhodování o jeho předchozí žádosti došlo k podstatné změně skutečností, jež byly relevantní pro posouzení jeho předchozí žádosti (viz např. rozsudky ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 - 65, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015 - 12, nebo ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 120/2014 - 32, a nález Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09, č. 10/2010 Sb. ÚS, odst. 17). Nic takového stěžovatel nedoložil. Pokud stěžovatel namítal, že zaslání podkladů o jeho majetkových poměrech je nadbytečné, neboť soudu jsou tyto známy z úřední činnosti (v souvislosti s dalšími řízeními stěžovatele), nelze s ním rovněž souhlasit. V této souvislosti zdejší soud odkazuje i na svůj rozsudek ze dne 9. 10. 2013, č. j. 1 Aps 6/2013 - 21, ve které vyslovil, že „*posuzování žádosti o osvobození od soudních poplatků musí být provedeno vždy individuálně ve vztahu ke konkrétnímu předmětu řízení a k okamžiku, v němž je vedeno. Na rozhodnutí městského soudu v projednávané věci proto nemůže mít žádný vliv skutečnost, že stěžovatel údajně potřebné dokumenty doložil v jiném řízení a že v tomto jiném řízení městský soud rozhodl o jeho osvobození od soudních poplatků* [...] *Pokud městský soud opakovaně zaslal stěžovateli příslušný formulář, mohl jen stěží dospět k závěru, že jej vyplňovat nemusí a že jeho žádosti bude i bez toho vyhověno.*“ Zdejší soud není rovněž názoru, že by jeho usnesení č. j. 7 Afs 194/2017 - 32 bylo možno považovat za nepřezkoumatelné. Ostatně stěžovatel mu jednoznačně porozuměl, když požádal o (další) osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Zdejšímu soudu není známo ani to, že by jiné senáty zdejšího soudu v obdobných věcech stěžovatele ke splnění poplatkové povinnosti nevyzývaly. Ostatně stěžovatel ani neuváděl, v jakých konkrétních řízeních se tak mělo stát. Zdejší soud nadto z úřední činnosti zjistil, že ani jiné senáty zdejšího soudu v obdobných věcech stěžovatele neosvobozují od soudního poplatku, srov. např. řízení vedená u zdejšího soudu pod sp. zn. 1 Afs 103/2017, sp. zn. 10 Afs 9/2017 atp. K návrhu stěžovatele na zrušení poplatkové povinnosti a povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud konstatuje, že není oprávněn zrušit ustanovení zákona, přičemž ani neshledal důvody k podání návrhu na zrušení příslušných zákonných

ustanovení Ústavnímu soudu ve smyslu čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky. Ostatně ani sám stěžovatel žádné takové důvody neuvádí a Ústavní soud se již k této problematice opakovaně vyjádřil (viz např. usnesení Ústavního soudu ze dne 15. 10. 2009, sp. zn. III. ÚS 473/09, nebo nález Ústavního soudu ze dne 3. 8. 1999, sp. zn. IV. ÚS 162/99).

[6] Jelikož v daném případě nebyl soudní poplatek na výzvu soudu zaplacen, Nejvyšší správní soud podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

[7] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl usnesením ze dne 16. 8. 2017, č. j. 7 Afs 194/2017 - 32, rovněž vyzván, nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (srov. např. usnesení zdejšího soudu ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016 - 29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016 - 35, či ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016 - 70).

[8] O návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, protože o kasační stížnosti bylo rozhodnuto bez zbytečného prodlení po nezbytném poučení účastníků řízení a učinění dalších nezbytných procesních úkonů (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2017, č. j. 5 As 278/2016 - 16, ze dne 16. 2. 2017, č. j. 9 As 308/2016 - 35).

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. září 2017

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu